ljet sjer, eins og á undan greinir, síður en svo annt um að upplýsa málið, sem 35
þó var skylda hans sem oddvita, bæði gagnvart sínum eigin hreppi og sveitar- 21. febr.
fjelagi því, sem veitt hafði Sigmundi styrk.

Á ummæli amtmanns í framannefndum úrskurði hans um móðgandi rithátt í brjefum oddvita Norðfjarðarhrepps í garð bæjarstjórnar Seyðisfjarðarkaupstaðar fellst stjórnarráðið algjörlega.

Samkvæmt því er að framan segir, úrskurðar stjórnarráðið hjer með, að Norðfjarðarhreppi beri að endurgjalda Seyðisfjarðarkaupstað sveitarstyrk veittan á árunum 1902 og 1903 Sigmundi Jónssyni með 710 kr. 80 a.

Þetta er yður, herra sýslumaður, til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari birtingar, og eruð þér um leið beðinn að sjá um, að upphæð þessi verði sem fyrst greidd Seyðisfjarðarkaupstað.

Brjef stjórnarráðsins *til sýslumannsins í Húnavatnssýslu* **um sveit-** 36
festi þurfalinga. 23. febr.

Með brjefi dags. 2. des. f. á. hafið þjer, herra sýslumaður, sent hingað erindi frá hreppsnefnd Engihlíðarhrepps, dags. 29. nóv. s. á., þar sem hún áfrýjar til stjórnarráðsins úrskurði amtmannsins yfir Norður- og Austuramtinu dags. 29. júlí f. á. að því leyti sem hann ákveður, að Magdalena nokkur Sveinsdóttir skuli teljast sveitlæg í tjeðum hreppi.

Mál þetta er risið út af því, að Magdalena þessi veiktist vorið 1901 og var þá tekin til umönnunar af hreppsnefndinni í Þverárhreppi, og er sannað, að Magdalena er fædd 23. des. 1883 á býli einu í landskika, sem jörðin Holtastaðir í Engihlíðarhreppi á fyrir vestan ána Blöndu, og er hvorttveggja, landskikinn og býlið, nefnt Holtastaðareitur; ennfremur er það sannað, að Magdalena hefur ekki unnið sjer neinsstaðar sveit. Ágreiningurinn veltur á því, hvort Holtastaðareitur er í Engihlíðarhreppi eða Svínavatnshreppi. Amtmaður hefur úrskurðað, að með því að viðurkennt sje, að Holtastaðareitur hafi frá ómuna tíð verið talinn heimaland Holtastaða og því hljóti að hafa verið talinn með Holtastöðum, sem samkvæmt nýrri jarðabók fyrir Ísland, staðfestri með tilskipun 1. apríl 1861, eru allir taldir í Engihlíðarhreppi, þá beri að telja Holtastaðareit eins og annað heimaland Holtastaða í Engihlíðarhreppi og Magdalenu Sveinsdóttur því sveitlæga þar í hreppi.

Það verður nú að álíta, að það gjöri hvorki til nje frá í þessu máli, hvort hinn umræddi landskiki telst til heimalands Holtastaða eða ekki, og hvort hann sje talinn með í hundraðatali jarðar þessarar í nefndri jarðabók eða eigi; en þar sem það hins vegar er víst, að áin Blanda að öðru leyti hefur greint og greinir Engihlíðarhrepp og Svínavatnshrepp, verður að sanna það, að áin sje ekki hreppamót eins á því svæði, þar sem Holtastaðareitur liggur, eins og annarsstaðar, en það hefur ekki tekizt í þessu máli að fá neinar sannanir fyrir því. Þvert á móti

36 28. febr. ber brjef sýslumannsins í Húnavatnssýslu til hreppstjórans í Svínavatnshreppi dags. 16. febr. 1866, sem er í brjefabók sýslunnar í Landsskjalasafninu, vott um það, að það hefur þá verið álit þeirra beggja, sýslumanns og hreppstjóra og almennings, að Holtastaðareitur væri í Svínavatnshreppi. En brjef þetta er svar sýslumanns upp á umkvörtun hreppstjórans út af því, að Holtastaðabóndinn gjaldi engan hluta tíundar sinnar til sveitarsjóðs Svínavatnshrepps, þótt hann árlega framfleyti mörgu fje í Holtastaðareit innan takmarka Svínavatnshrepps. Ennfremur er það upplýst í málinu, að sveitarbæknr Svínavatnshrepps bera það með sjer, að kona nokkur, er bjó í Holtastaðareit, hefur á árunum 1878—1890 greitt útsvar til Svínavatnshrepps.

Samkvæmt framanskráðu úrskurðar stjórnarráðið því hjer með, að nefnd Magdalena Sveinsdóttir skuli talin sveitlæg í Svínavatnshreppi.

Þetta er yður hjer með til vitundar gefið til leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeigandi hreppsnefndum.

37 23. febr. **Brjef stjórnarráðsins** *til bæjarfógetans á Akureyri* **um kæru útaf kosningu til bæjarstjórnar í nefndum kaupstað.**

Með brjefi, dags 26. f. m., undirrituðu af yður, herra bæjarfógeti, og hinum öðrum tveim kjörstjórum við bæjarstjórnarkosning þá, er fram fór á Akureyri 4. f. m., hefur borizt hingað erindi frá 8 kjósendum í nefndum kaupstað, þar sem þeir áfrýja til stjórnarráðsins úrskurðum bæjarstjórnarinnar 10. og 12. f. m. um að tjeð kosning skuli talin gild, og fara fram á að stjórnarráðið felli úrskurði þessa og kosninguna úr gildi. Brjefinu fylgdi einnig umsögn bæjarstjórnarinnar um málið.

Kosning þessi fór fram eptir 3 listum, A, B og C, og er það til forátttu fundið, að á B-listanum hafi eigi verið tilgreind heimili fulltrúaefna, á A-listanum vantað heimili fulltrúaefna og meðmælenda og á C-listanum vantað heimili fulltrúaefna og heimili og stöðu meðmælenda. Kærendurnir telja þetta svofellda galla á listanum, að kjörstjórnin hafi samkvæmt 2. gr. laga nr. 39, 10. nóv. 1903 um leynilegar kosningar og hlutfallskosningar til bæjarstjórna í kaupstöðum brostið heimild til að taka lista þessa gilda og láta kosning fara fram eptir þeim.

Þótt heimili og staða fulltrúaefna væri eigi tilgreind á listunum verður að álíta, að kjörstjórninni hafi verið fullkomlega heimilt samkvæmt ákvæðum 2. gr. 3. hl. nefndra laga að taka listana gilda úr því hún taldi engan efa á því, hver fulltrúaefnin væru og áleit eigi hægt að villast á þeim og öðrum kjörgengum mönnum, enda er það eigi vefengt, að hún hafi borið rjett kennsl á mennina. Það verður einnig að álíta, að kjörstjórninni hafi eigi borið til þess nein skylda samkvæmt nefndum lögum að vísa á bug A-listanum, þótt heimili meðmælenda væri eigi tiltekið nánar en gjört er með dagsetningunni á Akureyri, nje heldur